

De-a râsu'-plânsu'!

Val

De când se-nvârte-această lume,
N-a existat un alt popor,
Din orișice să facă glume,
Sau caterincă, sau umor:

Când e falit, la ananghie,
De are patimă, necaz,
De când e el, de-o veșnicie,
Românul nostru face haz,

Și de prunari, și de vădane,
De centuriste, de berbanți,
Și-n special, de milioane,
Despre săracii guvernanți,

Care, de ani...și să tot fie,
Aleși de noi, prin vot, stăpâni,
Sunt șifonați de bășcălie,
De parcă nici n-ar fi români,

Și-aud că vor să dea o lege,
Să interzică tuturor,
Poporului, care e rege,
Să facă haz pe seama lor!...

Acum, de mă gândesc, pe bune,
Cât ar fi ei de amuzanți,
Situația nu chiar impune
Să râdem noi de guvernanți,

Căci, știm cu toți, dosare, stresuri,
Pe câți mascații i-au tot strâns,
Cum calcă-n străchini cu succesuri,
Nu sunt de râs, ci...sunt de plâns!

Valeriu Cercel